

KONCEPCJA PRACY

PRZEDSZKOLA MIEJSKIEGO NR 35

NA LATA 2022 - 2025

Podstawa prawna:

1. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2021 r. poz. 1915 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 z późn. zm.).
3. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1551 ze zm.).
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 356 z późn. zm.).
5. Statut Przedszkola.

Wizja przedszkola

- Przedszkole jest placówką bezpieczną, przyjazną dzieciom, rodzicom, pracownikom, otwartą na ich potrzeby.
- Praca przedszkola ukierunkowana jest na dziecko, jego potrzeby i wszechstronny rozwój osobowości.
- Umożliwia wyrównywanie szans edukacyjnych wszystkim dzieciom i przygotowuje je do podjęcia nauki w szkole.
- Oferty edukacyjne stwarzają warunki do twórczości, rozwijania umiejętności i kształtowania samodzielności oraz wartości moralnych.
- Przedszkole przeciwdziała izolacji społecznej i nietolerancji.
- Wszyscy przestrzegają prawa dziecka, dbają o dobre stosunki międzyludzkie i skuteczną komunikację interpersonalną.
- Rodzice są partnerami uczestniczącymi w życiu przedszkola.
- Przedszkole zatrudnia wykwalifikowaną, kompetentną, zaangażowaną i odpowiedzialną kadrę pedagogiczną.
- Przedszkole uwzględnia w swoich działaniach potrzeby środowiska lokalnego.
- Promuje swoje osiągnięcia i ma dobrą opinię w środowisku.
- Stosowane aktywne metody pracy, programy i nowatorskie rozwiązania gwarantują wysoką jakość pracy przedszkola.
- Baza, wyposażenie, estetyka pomieszczeń i otoczenia wpływają na wysoki poziom pracy

Misja przedszkola

Nasze przedszkole:

- zapewnia dzieciom opiekę oraz bezpieczeństwo,
- tworzy warunki dla indywidualnego i wszechstronnego rozwoju dziecka,
- wspiera działania wychowawcze i edukacyjne rodziców,
- kształtuje postawy moralne, proekologiczne,

- promuje zdrowie fizyczne i psychiczne,
- przestrzega zasad wynikających z Konwencji Praw Dziecka,
- organizuje sprawne zarządzanie placówką,
- analizuje i ocenia efekty swojej pracy.

Cele i zadania Przedszkola

1. Procesy wspomagania rozwoju i edukacji dzieci są zorganizowane w sposób sprzyjający uczeniu się.

- Przedszkole jest miejscem tak zorganizowanym, aby istniała możliwość wyboru różnej aktywności przez dziecko. Przedszkolak, który może decydować o tym, w jaki sposób chce się bawić, ujawni swoje zainteresowania, upodobania. Swoboda wyboru umożliwia nie tylko diagnozę, określenie potencjału dziecka, ale również kreowanie warunków i dobór sposobów jego rozwijania.

2. Dzieci nabywają wiadomości i umiejętności określone w podstawie programowej.

- Dzieci są ciekawe otaczającej rzeczywistości, zadają dużo pytań, są dociekliwe, wykazują dużą determinację i wytrwałość przy realizacji określonych zadań, a podczas prac zespołowych potrafią dzielić się zadaniami i zgodnie współpracować.

3. Dzieci są aktywne.

- Dzieci aktywnie uczestniczą w zajęciach. Nauczycielki stosują aktywizujące i indywidualne metody pracy, dostarczają bodźców, prowokują do działania. Wyzwalają u dzieci aktywność poznawczą i fizyczną.

4. Kształtowane są postawy i respektowane normy społeczne.

- Dzieci rozpoznają swoje emocje, kontrolują je. Czują się pełnoprawnymi członkami społeczności nie tylko przedszkolnej, znają swoje prawa i obowiązki.
- Dzieci uczestniczą w życiu przedszkola i decyzjach dnia codziennego, są postrzegane jako osoby, które wnoszą swój wkład czyli własne wyobrażenia, zamiary, oczekiwania.

5. Przedszkole wspomaga rozwój dzieci z uwzględnieniem ich indywidualnej sytuacji.

- W przedszkolu prowadzone są działania służące wyrównywaniu szans edukacyjnych, dostosowuje się działania do możliwości i potrzeb rozwojowych dzieci. Stosuje się indywidualizację procesu wspomagania rozwoju dziecka przez stosowanie różnorodnych metod pracy. Doskonalone są narzędzia obserwacji i diagnozy przedszkolnej.
- Opracowuje się i wdraża programy wspomagania i korygowania rozwoju dzieci.

6. Rodzice są partnerami przedszkola.

- Rodzice w ramach wypracowanych zasad współdecydują w sprawach przedszkola w obszarach: wychowawczym i organizacyjnym.
- Przedszkole pozyskuje i wykorzystuje opinie rodziców na temat swojej pracy.
- Rodzice są zaangażowani w życie przedszkola, współorganizują tradycyjne uroczystości wynikające z kalendarza imprez placówki. Ponadto pomagają w pozyskiwaniu sponsorów i środków pozabudżetowych poprzez organizowanie zabaw dochodowych na rzecz przedszkola.
- Przedszkole daje rodzicom możliwość pracy nad rozwojem i edukacją ich dzieci poprzez stały kontakt z nauczycielami, prowadzenie „rozmów rozwojowych” i umożliwienie im kontaktów ze specjalistami pracownikami poradni psychologiczno-pedagogicznej.

7. Przedszkole współpracuje ze środowiskiem lokalnym na rzecz wzajemnego rozwoju.

- Przedszkole korzysta z zasobów środowiskowych w procesie poznawania przez dzieci otaczającej rzeczywistości, dotyczy to organizacji wyjazdów do miejsc użyteczności publicznej(kino-teatr),

wycieczek, wyjść do biblioteki, remizy, szkoły. Przedszkole gości ludzi sztuki, ekspertów i specjalistów z różnych dziedzin.

- Organizowane są imprezy środowiskowe dla mieszkańców, konkursy plastyczne, zawody sportowe.
- Przedszkole współpracuje z wieloma placówkami i instytucjami.

8. Przedszkole w planowaniu pracy uwzględnia wnioski z analizy badań zewnętrznych i wewnętrznych.

- W przedszkolu działania wychowawcze, opiekuńcze i edukacyjne poddaje się systematycznej ewaluacji wewnętrznej. Wyniki ewaluacji wyznaczają kierunek wprowadzanych zmian.

9. Zarządzanie przedszkolem służy jego rozwojowi.

- Dyrektor posiada umiejętności interpersonalne, tworzy w przedszkolu dobry klimat do współpracy i działania. Jest otwarty wobec inicjatyw pracowników i rodziców, wspiera twórcze pomysły, stwarza warunki do ich realizacji.
- Motywuje poprzez przyznawanie dodatków motywacyjnych, nagród, wyróżnień oraz uznanie dla dobrze wykonanej pracy.
- Wyniki sprawowanego nadzoru pedagogicznego wykorzystywane są do planowania dalszej pracy, przyczyniają się do rozwoju przedszkola. Podnoszą bezpieczeństwo i uatrakcyjniają pobyt dziecka w przedszkolu.
- Warunki lokalowe i wyposażenie umożliwiają realizowanie przyjętych programów, projektów, sprzyjają zabawie i odpoczynkowi.
- Ogród przedszkolny jest wyposażony w bezpieczny sprzęt rekreacyjny.
- Współpraca z organem prowadzącym zmierza do modernizacji budynku przedszkola i jego otoczenia.

DZIAŁANIA PODNOSZĄCE JAKOŚĆ PRACY PRZEDSZKOLA

- promocja zdrowia fizycznego i psychicznego
- rozwijanie zainteresowania dzieci swoim regionem i krajem
- dobrze zorganizowana współpraca z rodzicami – integracja rodziny z przedszkolem
- podejmowanie działań wspomagających rozwój dzieci z wykorzystaniem nowatorskich metod pracy i środków edukacyjnych
- promocja przedszkola w środowisku lokalnym
- dobra i efektywna współpraca zespoły pracowników przedszkola
- szeroka współpraca z instytucjami wspomagającymi przedszkole
- upowszechnienie wiedzy o działalności przedszkola w środowisku
- stałe wzbogacanie bazy przedszkola o zabawki i nowoczesne pomoce dydaktyczne

Sposoby motywacji dzieci:

a) Stosowane nagrody:

- pochwała indywidualna,
- pochwała przed całą grupą,
- pochwała przed rodzicami,
- emblematy,
- przydział funkcji.

b) Stosowane kary:

- brak nagrody,
- upomnienie ustne,

- czasowe odebranie przydzielonej funkcji,
- chwilowe odsunięcie dziecka od zabawy,
- poinformowanie rodziców o zachowaniu.

Sposoby diagnozowania osiągnięć dzieci:

- przeprowadzenie diagnozy wstępnej,
- szczegółowe rozpoznanie sytuacji dziecka, bieżące monitorowanie, dokumentowanie wyników, wspomaganie rozwoju,
- informowanie rodziców o stanie rozwoju dziecka po diagnozie wstępnej i końcowej
- półroczna ocena realizacji założonych celów i zadań, analiza, wnioski do dalszej pracy,
- bieżące wspieranie rozwoju dzieci, praca według indywidualnego programu, dokumentowanie wyników obserwacji,
- przeprowadzenie diagnozy końcowej, wnioski do dalszej pracy.

Badanie osiągnięć dzieci w przedszkolu odbywa się na podstawie:

- prezentacji dokonań dzieci (występy artystyczne, wystawy),
- teczek prac i innych dokumentów,
- arkuszy obserwacji rozwoju dziecka,
- albumów, kronik,
- materiałów reportażowych (zdjęcia, filmy itp.)
- rozmów.

Sposoby monitorowania osiągnięć nauczycieli:

Nauczyciele stosują ewaluację własnej pracy (samoocenę), jak również zostają poddani ocenie przez dyrektora i rodziców. Badania osiągnięć nauczycieli dokonuje się na podstawie:

- rozmów z nauczycielami, rodzicami,
- hospitacji,
- obserwacji prezentowanych przez dzieci umiejętności, wiedzy i postaw,
- arkuszy oceny pracy nauczyciela i samooceny nauczyciela,
- innych dokumentów obrazujących pracę nauczyciela.

Wyniki badania osiągnięć dzieci, nauczycieli, jak również ocena jakości pracy przedszkola omawiane są na Radach Pedagogicznych analityczno-oceniających odbywających się co pół roku.

Sposoby informowania rodziców o postępach edukacyjnych dzieci:

- nauczyciele na początku roku szkolnego informują rodziców o wymaganiach edukacyjnych wynikających z realizowanego przez siebie programu nauczania i wychowania,
- nauczyciele zobowiązani są do gromadzenia informacji o dziecku i dokumentowania jego rozwoju w sposób przyjęty w przedszkolu,
- informacje o dziecku zawarte są w arkuszach obserwacyjnych, diagnostycznych, innych dokumentach zbieranych przez nauczycieli,
- rodzice o postępach edukacyjnych swoich dzieci dowiadują się na zebraniach ogólnych, konsultacjach indywidualnych, w trakcie indywidualnych rozmów podejmowanych z inicjatywy nauczyciela lub rodzica,
- na życzenie rodzica nauczyciel może napisać opinię o aktualnym stanie rozwoju dziecka,

- informację o stanie rozwoju dziecka rodzice otrzymują dwa razy w roku – po przeprowadzeniu diagnozy wstępnej i końcowej.

METODY I FORMY PRACY

- Stosowane metody i formy pracy są nowoczesne i zapewniają wychowankom osiągnięcie sukcesów rozwojowych w atrakcyjny, twórczy i aktywny sposób. Podstawowymi formami organizacyjnymi pracy jest działalność:
 - zbiorowa (praca z całą grupą)
- Natomiast podstawową i najważniejszą formą aktywności dziecka jest zabawa, która jest dominującą w wychowaniu przedszkolnym. Nauczyciele w naszej placówce w planowaniu pracy wykorzystują szereg różnorodnych metod celem uatrakcyjnienia realizowanych sytuacji edukacyjnych. Dobór metod zależy od indywidualnych możliwości dzieci oraz od tego, jakie umiejętności zaplanowaliśmy kształcić w danej chwili. Zatem najlepszymi metodami są te, które aktywizują i motywują dziecko oraz umożliwiają praktyczne zastosowanie zdobytej wiedzy. Zarówno wszystkie metody, jak i techniki służą wspomaganie wszechstronnego rozwoju dziecka rozbudzając jego aktywność twórczą, zapewniając pozytywną motywację do podejmowania zadań, a tym samym rozwijają wiarę we własne siły i możliwości.

METODY STOSOWANE W NASZYM PRZEDSZKOLU

- **Metody czynne**
 - metoda samodzielnych doświadczeń
 - metoda kierowania własną działalnością dziecka
 - metoda zadań stawianych dziecku
- **Metody oglądowe**
 - obserwacja i pokaz
 - osobisty przykład nauczyciela
 - udostępnianie sztuki – dzieła plastyczne, przedstawienia teatralne, ilustrowane artystycznie utwory literackie, koncerty muzyczne
- **Metody słowne**
 - rozmowy,
 - opowiadania,
 - zagadki,
 - objaśnienia i instrukcje,
 - sposoby społecznego porozumiewania się,
 - metody żywego słowa,
- **Metody aktywizujące**
 - burza mózgów
 - metoda projektów
 - gry dydaktyczne

NOWATORSKIE METODY NAUCZANIA STOSOWANE W PRACY PRZEDSZKOLA

Wiek przedszkolny to okres wzmożonej aktywności poznawczej, wyrażającej się silną potrzebą intelektualną wrażeń, dużym napięciem emocjonalnym i potrzebą działania. Zadaniem wychowania przedszkolnego jest zatem stworzenie sytuacji, w których dziecko znalazłoby zaspokojeni tych potrzeb.

Zapewniając dzieciom osiągnięcie systematycznych postępów i sukcesów, radzenia sobie z trudnościami, stwarzając wszystkim dzieciom szansę rozwoju na miarę ich możliwości, nasi nauczyciele wykorzystują nowoczesne (nowatorskie) metody pracy.

Elementy metody ruchowej ekspresji twórczej R. Labana

Metoda gimnastyki twórczej Rudolfa Labana nazywana jest także metodą improwizacji ruchowej. Daje możliwość podejmowania ruchu zgodnie z własną inwencją twórczą, fantazją, doświadczeniem. U podstaw tej metody leży naturalna ruchliwość i naturalny styl motoryki dziecka. Pozwala ona na posługiwanie się różnymi formami ruchu i ekspresji jak: ćwiczenia muzyczno-ruchowe, zabawy, taniec, opowieść ruchowa, inscenizacja, improwizacja ruchowa, groteska, pantomima, sceny dramatyczne itp. W metodzie uwzględnia się łącznie ruch z muzyką i rytmem i dlatego często przy realizacji zadań wykorzystuje się instrumenty perkusyjne. Każdy ćwiczący wykonuje zadanie ruchowe na swój sposób i wobec tego pokaz wykonania nie jest niezbędny, schodzi na dalszy plan. Należy tylko ćwiczącym wyjaśnić, co mają robić, natomiast sposób wykonania będzie zależał od ich inwencji twórczej, pomysłowości, fantazji oraz doświadczeń ruchowych.

Elementy metody C. Orffa

- Orff wyszedł z założenia, iż kulturą fizyczną dziecka należy rozwijać w ścisłej korelacji z kulturą rytmiczno- muzyczną oraz z kulturą słowa. Dlatego nawiązuje on do tradycyjnych, zanikających we współczesnych czasach form zabaw, ćwiczeń, tańców, muzyki, porzekadeł, legend, baśni, poezji, prozy itp. Te właśnie ginące formy ruchowo-muzyczno- słownych zainteresowań dzieci znalazły się u podstaw nowej metody, której głównym celem i zadaniem jest wyzwolenie u dzieci tendencji samo ekspresji i rozwijania inwencji twórczej zwłaszcza powiązanie muzyki z ruchem stanowi bardzo charakterystyczny rys omawianej metody. Szeroko rozbudowany repertuar ćwiczeń i zabaw daje możliwość rozwijania inwencji zarówno dzieciom wysoko uzdolnionym, jak i zaniechanym, które mają okazję wyrównać swoje braki. Zarówno muzyka, jak i ruch oraz żywe słowo przenikają się wzajemnie, przy czym w konkretnych ćwiczeniach dominuje zwykle jeden z wymienionych elementów, gdy inne spełniają rolę towarzyszącą lub podrzędną.
- Głównym celem i zadaniem tej metody jest wyzwolenie u dzieci tendencji do samoekspresji i rozwijania inwencji twórczej. Zdaniem C. Orffa muzyka rodzi się z mowy, ruchu i gestu. Wykorzystane i przetworzone na język muzyczny powinno być to, co dziecku najbliższe: słowo, gest, ruch. Zaspokojenie potrzeby ruchu w formie dobranej przez samo dziecko, daje okazję do rozładowania napięć emocjonalnych, do ich odreagowania.

Elementy metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne

- Metoda Weroniki Sherborne- jest prosta, naturalna i możliwa do zastosowania w każdych warunkach, bez konieczności używania przyrządów. Ćwiczymy boso, w niekrępujących ruchy strojach, na podłodze, w niskich bezpiecznych pozycjach, (jak kto może) i bez elementów współzawodnictwa. Po bardziej intensywnym wysiłku stosujemy odpoczynek i relaks. Metoda ta nawiązuje do „języka ciała”, czyli ćwiczenia stanowią formę naszego komunikowania się z innymi. Tuląc się do siebie, głaszcząc, patrząc na siebie możemy wiele powiedzieć drugiej osobie, że ją kochamy, lubimy, akceptujemy. Nasz kontakt staje się głębszy, żywy i emocjonalny. Są to raczej nasze doświadczenia ruchowe, cielesne i emocjonalne niż normalne ćwiczenia. Ze względu na swą prostotę, naturalność i możliwość stosowania jej w każdych warunkach, jest to metoda dla każdego. Każdy może w niej uczestniczyć w takim zakresie, w jakim jest to dla niego możliwe. Nie ma słabych, gorszych, czy smutnych. Wszyscy są aktywni, radośni i zwycięscy. Każdemu coś się uda, każdy zostanie pochwalony

i zachęcony do dalszych wysiłków. Stosować ją można wszędzie: w żłobkach, przedszkolach, szkołach, sanatoriach, na obozach, koloniach, czyli wszędzie tam, gdzie znajdują się grupki chętnych, którzy chcieliby zniżyć się do parteru, położyć na podłodze i mieć ochotę na uczestnictwo w dobrej zabawie, które jest jednocześnie połączeniem przyjemnego z pożytecznym.

- Bawić się mogą wszyscy: dzieci, młodzież, dorośli. Partnerzy ćwiczą parami, trójkami, czwórkami, bądź w większych grupach np. dziecko- dziecko w tym samym wieku, dziecko- dziecko starsze: dziecko- dorosły.
- Metoda ruchu rozwijającego wspiera i stymuluje rozwój dziecka, młodzieży, dorosłych, zarówno zdrowych, jak i z zaburzeniami psychofizycznymi, mikro uszkodzeniami centralnego układu nerwowego, a także z zaburzeniami psychofizycznymi, mikro uszkodzeniami centralnego układu nerwowego, a także z zaburzeniami emocjonalnymi. Celem tej metody jest wspomaganie rozwoju psychoruchowego dziecka i terapia zaburzeń rozwoju, czyli doświadczenie ruchu, kontaktu emocjonalnego, fizycznego, społecznego, poznanie własnego ciała. Stosując tę metodę dążymy do rozwoju świadomości schematu ciała, orientacji w czasie i przestrzeni w środowisku zewnętrznym, poczucia bezpieczeństwa, zaufania do siebie i partnera, współdziałanie partnerstwa, emocji, opanowanie ich, własnej inwencji, pewności siebie, inicjatywy, spontaniczności ruchu i zachowań, sprawności ruchowej, wyobraźni, koncentracji uwagi sposobu komunikowania się, a także do integracji środowiska, w którym jesteśmy oraz umiejętności rozluźniania się po okresie napięcia i koncentracji.

Elementy metody Kniessów

- Jest to metoda, która ma na celu kształtowanie i rozwój fizyczny dziecka poprzez ruch, muzykę, zastosowanie oryginalnych przyborów. Ćwiczenia odbywają się na wszystkich grupach mięśniowych z uwzględnieniem automasażu. Jednocześnie uwrażliwia się małe dziecko na piękno muzyki klasycznej. W metodzie tej główny nacisk kładzie się na ruch. Ważną rolę w metodzie Kniessów spełniają przybory do ćwiczeń ruchowych, przybory do wytwarzania dźwięków.

Elementy metody E. Gruszczyk- Kolczyńskiej do nauki matematyki

- W edukacji matematycznej przedszkolaków najważniejsze są osobiste doświadczenia dziecka. Stanowią one budulec, z którego dziecko tworzy pojęcia i umiejętności. Jeżeli doświadczenia są specjalnie dobrane, przyczyniają się także do rozwoju myślenia i hartowania dziecięcej odporności.
- Program edukacji matematycznej wg. E. Gruszczyk- Kolczyńskiej obejmuje następujące kręgi tematyczne: orientacja przestrzenna, rytmy, kształtowanie umiejętności liczenia, a także dodawania i odejmowania, wspomaganie rozwoju operacyjnego rozumowania; rozwijanie umiejętności mierzenia długości, klasyfikacja, układanie i rozwiązywanie zadań arytmetycznych, zapoznanie dzieci z wagą i sensem ważenia, mierzenie płynów, intuicja geometryczna, kształtowanie gier przez dzieci, zapisywanie czynności matematycznych. Dwanaście wymienionych kręgów tematycznych trzeba zrealizować w podanej kolejności, uwzględnia ona, bowiem nie tylko stopniowane trudności, ale także prawidłowości rozwoju dziecka. Zajęcia należy najlepiej prowadzić każdego dnia. Może to być jednak nierealne. Dla uzyskania dobrych efektów zajęcia muszą być prowadzone, co najmniej trzy razy w tygodniu. Zajęcia należy prowadzić dotąd, dopóki sprawiają dziecku przyjemność. Do prowadzenia zajęć z dziećmi potrzebne są specjalne dobrane przedmioty (pomoce): Miś- pacynka, liczmany- kółka, trójkąty, kwadraty, liczydełko, kartoniki z cyframi i znakami arytmicznymi,

seria obrazków, domino, geoplan (płytką z otworkami do przewlekania sznurowadła)- służy do konstruowania figur geometrycznych, figury geometryczne, karty logiczne, kostka i obrazki. Do prowadzenia zajęć potrzebne są jeszcze inne przedmioty (nasiona dużej fasoli, kasztany, kolorowe guziki, klamerki do przypinania bielizny, frotki, kapsle).

- Celem tej metody jest wspomaganie rozwoju umysłowego dzieci. Zaplanowane działania służą wprowadzeniu nowych treści lub uporządkowaniu i ukierunkowaniu nagromadzonych doświadczeń dzieci. Głównym sposobem uczenia się matematyki jest rozwiązywanie zadań. Nie wszystkie dzieci radzą sobie z tą umiejętnością. Często napotyka trudności, zniechęcają się do wykonywania kolejnych działań, aby uniknąć przykrości. Należy dostosować więc treści kształcenia do możliwości intelektualnych dzieci. Ta metoda ma właśnie wspomagać rozwój umiejętności matematycznych dzieci i uczyć je radzenia sobie z emocjami. Okres przedszkolny to czas otwierania się ciekawskich, dziecięcych oczu na świat, czas poznawania i doświadczania. To także okres wielkich możliwości, które wymagają odpowiedniej stymulacji i bodźców potrzebnych do kształtowania czynności umysłowych. W edukacji matematycznej ważne jest, aby mieć świadomość tego, w jaki sposób dzieci w wieku przedszkolnym uczą się. Edukacja matematyczna metodą E. Gruszczyk – Kolczyńskiej sprzyja stymulowaniu uzdolnień matematycznych u dzieci a także dobrze przygotowuje je do nauki matematyki w szkole. Metoda sprzyja rozwojowi inteligencji operacyjnej dzieci, uodparnia je na sytuacje trudne i rozwija umiejętności matematyczne.

Elementy metody Dobrego Startu Marty Bogdanowicz

- Założeniem Metody Dobrego Startu jest jednocześnie rozwijanie funkcji językowych, funkcji spostrzeżeniowych: wzrokowych, słuchowych, dotykowych, kinetycznych (czucie ruchu) i motorycznych oraz współdziałania między tymi funkcjami, czyli integracji percepcyjno-motorycznej. Są to funkcje, które leżą u podstaw złożonych czynności czytania i pisania. Usprawniane w tym zakresie, jak również kształtowanie lateralizacji (ćwiczenia ustalania ręki dominującej) i orientacji w prawej i lewej stronie ciała jest wskazana dla dzieci przygotowujących się do nauki czytania i pisania, natomiast jest niezbędne dla dzieci, u których występują opóźnienie rozwoju tych funkcji.
- Ćwiczenia prowadzą do większej harmonii psychoruchowego: wyższego poziomu rozwoju i współdziałania funkcji intelektualnych (mowy, myślenia) i instrumentalnych (spostrzeżeniowo-ruchowych). Dzięki temu dochodzi do prawidłowego wykonywania czynności ruchowych we właściwym czasie i przestrzeni, w harmonii z czynnościami poznawczymi, w tym językowymi. Doskonalenie integracji percepcyjno-motorycznej i kompetencji językowych ułatwia naukę czytania i pisania wszystkim dzieciom. Natomiast wyrównanie dysharmonii rozwojowych w przypadku dzieci dysleksji może skutecznie zapobiegać powstawaniu niepowodzeń szkolnych. W przypadku opóźnionych w rozwoju, udział w ćwiczeniach służy rehabilitacji zaburzeń rozwoju psychomotorycznego i pomaga im zmniejszać trudności w oparowaniu skomplikowanych umiejętności szkolnych. W ciągu trzydziestu lat pracy nad rozwijaniem tej metody powstały trzy podstawowe jej formy. W każdej z nich znajdują się propozycje różnych programów do wyboru, zależnie do potrzeb dzieci, z którymi pracujemy.

Pedagogika zabawy „Klanza”

- Pedagogika zabawy jest metodą, która stwarza możliwości dzieciom do działania w atmosferze akceptacji i zaufania. Celem pedagogiki zabawy jest dostarczenie prowadzącemu różnorodnych pomysłów, które umożliwią świadomą i kreatywną pracę z grupą. Aktywizowa-

nie uczniów w procesie nauczania jest obecnie uznawane za najważniejszą zasadę nauczania i uczenia się. Głównymi celami pedagogiki zabawy są: harmonijny i wszechstronny rozwój dziecka, pomoc w odkrywaniu najlepszych cech dziecka. Pedagogika ta włącza do nauczania i wychowania metody kreatywne, aktywizujące, pobudzające emocje i wyobraźnię z przełożeniem ich na takie sytuacje, w których uczestnik grupy może bez lęku rozwijać swoje najlepsze strony.

Proponuje zabawy i gry, które:

-zapewniają dobrowolność uczestnictwa,

-wykluczają rywalizację,

-dają możliwość komunikowania się poprzez ruch, słowo, plastykę, oraz inne środki wyrazu.. Głównym atrybutem wykorzystywanym w pracy opisywaną metodą jest duża, kolorowa chusta, która przyciąga uwagę dzieci, ożywia je i daje im wiele radości, uśmiechu. Pomaga dzieciom zapomnieć o strachu i poznać lepiej innych uczestników zabawy. Jest ona wspólnym środkiem do rozbudzenia dziecięcej wyobraźni, kiedy staje się balonem, wiatrem, łodzią, siecią rybacką oraz tym wszystkim, o czym tylko można pomarzyć. Możliwości jej zastosowania są nieograniczone, dlatego staje się ona dowodem na to, że im prostsze formy i pomoce, tym lepsza zabawa.

Elementy metody twórczego myślenia J. Osborne „Burza mózgów”

- Metoda ta jest szczególnie polecana podczas rozwiązywania problemów. Wszyscy uczestnicy mają prawo zgłaszać swoje pomysły, pomysły te nie podlegają ocenie. Ważna jest duża ilość pomysłów, nie jest istotne, kto jest autorem pomysłów. Po zakończeniu zgłoszeń można przystąpić do oceny pomysłów pod kątem przydatności w pracy.

Techniki parateatralne: drama, pantomima, teatrzyk kukielkowy, pacynkowy, zabawy paluszkowe

- Aktywność twórcza dziecka jest jego naturalną potrzebą biologiczną którą można wykorzystać tworząc odpowiednie sytuacje edukacyjne. Drama jest specyficzną metodą w nauczaniu i wychowaniu, która polega na rozwiązywaniu problemów poprzez działania w roli, poprzez uczestniczenie w fikcji dramatycznej, najczęściej improwizowanej lub opartej na tekście literackim.

Drama uczy samodzielności myślenia i działania, aktywności i otwartości, rozwija emocje, wyobraźnię i fantazję, także elokwencję i plastykę ciała, wyrabia umiejętność współzycia i pracy w grupie. Zabawa w teatr ma ogromne walory kształcące, wychowawcze oraz terapeutyczne. Uczy poczucia współodpowiedzialności, samodyscypliny, koncentracji uwagi, radzenia sobie z sytuacją stresową, ćwiczy pamięć oraz daje satysfakcję z wykonanej pracy. Jest odpowiedni dla dzieci uzdolnionych, gdyż umożliwia rozwijanie ich predyspozycji, jak też dla dzieci mających różne trudności, powoduje wzrost wiary we własne możliwości.

Zabawy badawcze, doświadczenia, obserwacje przyrodnicze

- Naturalną metodą poznawczą stosowaną przez dzieci w wieku przedszkolnym jest aktywność badawcza, występuje ona w dwóch postaciach. Pierwsza to samodzielne odkrywanie. Dziecko ma tu pełną swobodę działania, samo wyznacza sobie tempo i czas pracy, ale jednocześnie jest to uczenie się drogą prób i błędów, w którym narażone jest ono na wiele trudności i porażek. Drugi sposób odbywa się pod kierunkiem nauczyciela. Nauczyciel zajmuje tu rolę inicjatora sytuacji, prowokuje do stawiania pytań, udostępnia stosowne metody i pomoce badawcze, ukierunkowuje go podczas badań i eksperymentowania.

Zabawy i ćwiczenia relaksacyjne

- Wykorzystanie relaksacji ma ogromny walor terapeutyczny. Pozwala regulować poziom napięcia stresowego, szybko regeneruje siły, łagodzi niepokój, zwiększa kontakt z własnym ciałem i uczy panowania nad własnymi emocjami.
- Stosowanie ćwiczeń i zabaw relaksacyjnych podczas zajęć wpływa na:
- **rozwój osobowości** – dzieci doświadczają, że za pomocą celowych ćwiczeń mogą uczynić coś dla własnego dobrego samopoczucia, stworzyć balans między napięciem a odprężeniem;
- **pozytywne współzycie** – niespokojne i agresywne dzieci poprzez relaksację odnajdują dostęp do swoich wewnętrznych sił samoregulujących, doświadczają, że pozytywnie mogą zmniejszyć stan napięcia i nie są zdane na przemoc;
- W pracy z dziećmi, które doświadczają różnych trudności, niepowodzeń dydaktycznych, sytuacji konfliktowych z rówieśnikami, regularnie prowadzona relaksacja nie tylko odpręży i daje wewnętrzne ukojenie, ale również wzmacnia ich wiarę we własne możliwości, uczy, jak radzić sobie z własną złością i frustracją, jak osiągnąć wewnętrzną równowagę w organizmie. Dzięki tym propozycjom dzieci mogą wyciszyć się i odprężyć, aby efektywniej funkcjonować.

MODEL ABSOLWENTA

Nasz absolwent:

- jest dobrze przygotowany do podjęcia obowiązków szkolnych
- wykazuje motywację do uczenia się i wysiłku intelektualnego, rozwija swoje uzdolnienia i zainteresowania

zainteresowania

- jest aktywny, samodzielny, otwarty i twórczy
- jest wrażliwy estetycznie, zna zasady kultury, norm współzycia społecznego i właściwego zachowania

zachowania

- ma pozytywny obraz samego siebie
- umie wyrażać i kontrolować swoje emocje, radzić sobie w sytuacjach trudnych
- stosuje zasady bezpieczeństwa, higieny i dbałości o swoje zdrowie i sprawność fizyczną
- ma bogatą wiedzę o środowisku, jego zasobach i ich ochronie
- odróżnia dobro od zła, jest tolerancyjny, chętnie współpracuje z innymi ludźmi, respektuje ich prawa
- ma poczucie bycia Polakiem i Europejczykiem

PROMOCJA PLACÓWKI

Działania promocyjne obejmują:

- prezentowanie oraz upowszechnianie informacji o ofercie zajęć prowadzonych w przedszkolu oraz podejmowanych działaniach
- prowadzenie strony internetowej
- zamieszczanie informacji o przedszkolu na facebooku
- prowadzenie kroniki przedszkolnej
- prezentacja wydarzeń mających miejsce w przedszkolu w lokalnych mediach, udział dzieci w konkursach przedszkolnych , między przedszkolnych i miejskich

KIERUNKI PRACY PRZEDSZKOLA

Rok szkolny 2022/2023 "Nasze korzenie – Bytom - Górny Śląsk"

Zadanie - Dostarczenie dzieciom podstawowej wiedzy o mieście, regionie w którym mieszkają oraz kształcenie postaw patriotycznych poprzez rozwijanie i wzmacnianie aktywnego udziału dziecka w środowisku rodzinnym, przedszkolnym i lokalnym.

Cele:

- Wzmacnianie więzi lokalnych, identyfikacji z miejscem zamieszkania, jego dziedzictwem kulturowym i historycznym
- Budzenie w dzieciach świadomości z przynależności do regionu śląskiego - poznanie folkloru (tańce, pieśni, stroje, instrumenty), zwyczajów i obrzędów;
- Przybliżenie historii regionu i kraju przez podania, legendy i wybrane fragmenty historii Polski i regionu
- Zapoznanie z warunkami przyrodniczo-geograficznymi regionu
- Dostrzeganie specyfiki przyrodniczej i kulturowej najbliższej okolicy;
- Uwrażliwienie na wartości kulturowe środowiska rodzinnego, wspólnoty rodzinnej;
- Wyzwalanie aktywności artystycznej dziecka i umożliwianie kreatywnego uczestnictwa dziecka w wydarzeniach kulturowych;
- Kształtowanie emocjonalnego związku z regionem z równoczesnym kształtowaniem patriotyzmu
- Rozwijanie i wzmacnianie aktywnego udziału dziecka w życiu wspólnot: rodzinnej, przedszkolnej, lokalnej;
- Kształtowanie szacunku wobec dorobku przeszłych pokoleń wraz z potrzebą ochrony tradycji

Działania:

- Stosowanie różnorodnych metod i form pracy jako inspiracji do podejmowania działań twórczych.
- Tworzenie warunków do podejmowania działalności artystycznej w korelacji z innymi obszarami edukacji, aranżacja sal przedszkolnych:
 - Kąciki regionalne
 - Organizacja Barbórki
 - Wycieczki: Muzeum chleba w Radzionkowie, Muzeum Górnośląskie w Bytomiu, Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze
 - Ekspozycje prac dzieci w salach i na terenie całej placówki
 - Ekspozycje dzieł znanych twórców regionu
 - Kółko teatralne
 - Zajęcia muzyczne i rytmiczne
- Aukcje prac i wytworów dzieci związane z uroczystościami przedszkolnymi i świętami.
- Przegląd i wystawa prac plastycznych dzieci ze współpracujących przedszkoli.
- Udział w wybranych konkursach, wystawach i przeglądach organizowanych w środowisku.
- Bezpośrednie obcowanie ze sztuką:
 - Organizacja przeglądu piosenki śląskiej
 - Teatryki w przedszkolu i wyjścia do opery.
 - Wystawy i pokazy sztuki ludowej
 - Organizacja przeglądu tańca śląskiego
- Udział w akcjach organizowanych przez środowisko:
 - Kubusiowi Przyjaciele natury
 - Akcje charytatywne
 - Czyste powietrze wokół nas
 - Bezpieczny przedszkolak

Ewaluacja programu będzie prowadzona na bieżąco w roku szkolnym 2022/2023, a wyniki zostaną przedstawione na Radzie Pedagogicznej podsumowującej pracę, w danym roku, na spotkaniach z rodzicami oraz poprzez stronę internetową placówki.

Ewaluacja będzie również polegała na:

- wykonywaniu przez dzieci różnorodnych prac plastycznych związanych z omawianą tematyką,
- udział w konkursach plastycznych
- wykonaniu pracy plastycznej związanej ze świętem górniczym –Barbórką (prezent dla zaproszonego górnika)

Oczekiwane efekty - dzieci:

- Znają różnorodne legendy i podania dotyczące miasta Bytom
- Znają różnorodne formy i środki wyrazu artystycznego typowego dla Górnego Śląska
- Potrafią posługiwać się różnorodnymi materiałami i narzędziami , które dawniej używali dziadkowie i pradiadkowie
- Wykazują inwencję, aktywność w pracach, wytworach i działalności własnej.
- Następuje wzrost samodzielności dzieci.
- Dzieci samodzielnie inicjują zabawy twórcze, tematyczne.
- Znają swoje śląskie tańce i piosenki.
- Znają elementy gwary śląskiej

Rok szkolny 2023/2024 "Polska – to nasza Ojczyzna"

Zadanie: Budzenie świadomości narodowej , poznanie nazwy państwa, godła, hymnu, nazwy stolicy i ważniejszych miast. Poznanie bogactwa kulturowego, różnorodności poszczególnych regionów ich historii. Wzbogacanie wiedzy dziecka o baśnie i legendy, nazw ważnych miast, folkloru strojów, muzyki i sztuki poszczególnych krain geograficznych. Poznanie symboli narodowych .

Cele:

1. przyswajanie wiedzy o ojczyźnie,
2. przyzwyczajanie do pracy i sumiennego codziennego spełniania obowiązków,
3. emocjonalne wiązanie z narodem,
4. przygotowanie do ochrony zdobyczy kultury narodu
5. zaspokajanie potrzeb poznawczych,
6. zbliżanie postaci wybranych bohaterów narodowych, budzenie dumy narodowej z ich wielkich osiągnięć,
7. wyrabianie poczucia przynależności narodowej,

Działania:

1. Poznanie historii własnej rodziny (znajomość imion rodziców, dziadków, rodzeństwa, miejsca zamieszkania).
2. Poznawanie bohaterów narodowych.
Poznanie znaczenie wytworów kultury narodowej i wybranych tradycji narodowych i regionalnych (legendy, zwyczaje, obyczaje, stroje, tańce)
3. Właściwy stosunek do symboli narodowych (godło, hymn, sztandar),
4. Nauczenie się tolerancji,
5. Poznanie i doświadczenie różnorodnych sposobów komunikowania się z ludźmi i zdobywania informacji w sposób werbalny i niewerbalny,
6. Tworzenie warunków sprzyjających spontanicznej i zorganizowanej aktywności artystycznej dzieci:
 - o aranżacja i modernizacja sal
 - o stosowanie różnorodnych pomocy, rekwizytów, dekoracji do zajęć, uroczystości i innych form pracy
7. Organizowanie działań zmierzających do poznania każdego wychowanka
 - o prowadzenie systematycznej obserwacji dzieci
 - o podejmowanie celowych działań pedagogiczno-psychologicznych zmierzających do eliminacji zachowań agresywnych, akceptacji innych
 - o prowadzenie sondażu wśród dzieci na temat ich samopoczucia, preferencji zabaw, kolegów (np. kalendarze nastrojów dzieci, wywiad z dzieckiem).

8. Udział dzieci w konkursach plastycznych, recytatorskich, przeglądach teatralnych i festiwalach.
9. Organizacja uroczystości przedszkolnych wzmacniających więzi emocjonalne z rodziną,
10. Zorganizowanie kiermaszów świątecznych z wytworami dzieci.
11. Współpraca ze środowiskiem lokalnym.

Ewaluacja programu będzie prowadzona na bieżąco w roku szk. 2023/2024, a wyniki zostaną przedstawione na Radzie Pedagogicznej podsumowującej pracę w danym roku oraz na spotkaniach z rodzicami oraz poprzez stronę internetową placówki.

Oczekiwane efekty - dziecko

- Podaje poprawną nazwę państwa.
- Zna i szanuje symbole narodowe oraz historię Polski (barwy flagi, hymn, godło).
- Posługuje się językiem ojczystym.
- Określa położenie geograficzne Polski na mapie Europy.
- Nazywa państwa sąsiadujące z Polską.
- Zna cechy poszczególnych krain geograficznych: morza, niziny, wyżyny, rzek, jezior i pasm górskich.
- Zna folklor niektórych krain geograficznych.
- Zna niektóre piosenki i tańce narodowe.
- Nazywa ważne zabytki i dzieła sztuki.
- Dostrzega piękno i wartość sztuki polskiej.
- Dostrzega wartość dorobku nauki polskiej (znajomość nazwisk sławnych Polaków: np. M.Kopernik, M.Skłodowska – Curie itp.).
- Posługuje się wiedzą o własnym kraju z wykorzystaniem baśni, legend i opowieści.
- Zna nazwę stolicy i rozumienie jej znaczenia.
- Zna herb ważniejszych miast.
- Współuczestniczy w obchodach świąt narodowych.
- Aktywnie spędza wolny czas z rodziną na łonie przyrody.
- Rozpoznaje i nazywania wybrane ekosystemy: łąka, las, staw, jezioro, rzeka, puszcza itp.
- Zna podstawowe bogactwa naturalne występujące na terenie kraju, tj. sól, węgiel, miedź, bursztyn itp.
- Podejmuje działania na rzecz ochrony przyrody np. działania związane z recyklingiem.
- Rozróżnia i nazywa niektóre gatunki świata roślin i zwierząt występujące na terenie kraju.

Rok szkolny 2024/2025 "Jesteśmy Europejczykami"

Zadanie - Przygotowanie dzieci do bycia odpowiedzialnymi obywatelami, znającymi swój kraj i kontynent, którzy szanować będą drugiego człowieka i jego prawa oraz aktywnie włączać się w życie wspólnoty państwowej, europejskiej i ogólnoludzkiej.

Cele:

1. Kształtowanie poczucia przynależności narodowej i europejskiej „Jestem Polakiem i Europejczykiem”.
2. Dostarczenie dzieciom podstawowych wiadomości o UE.
3. Rozwijanie zainteresowań dzieci obyczajami, historią i tradycją wybranych państw członkowskich.
4. Wzbogacenie wiadomości, słownictwa i doświadczeń dzieci.
5. Dostarczenie dzieciom możliwości doskonałej zabawy, rozwijanie ich zdolności.

Działania:

1. Poznawanie uniwersalnych wartości moralnych ważnych dla wszystkich Europejczyków.
2. Rozwijanie u dzieci postawy szacunku i tolerancji wobec innych narodów i kultur.
3. Przedstawienie dzieciom idei integracji europejskiej.
4. Poznawanie symboli europejskich, systematyczne obcowanie z mapą Europy.
5. Przedstawienie sylwetek sławnych Europejczyków.
6. Słuchanie wybranych utworów kompozytorów europejskich.
7. Nauka wybranych tańców i piosenek w języku angielskim, niemiecki, francuskim.
8. Nauka hymnu Polski i Unii Europejskiej.
9. Systematyczne zapoznawanie dzieci z bajkami wybranych krajów UE.
10. Zachęcanie dzieci do uczenia się języków obcych.
11. Korzystanie z różnych źródeł informacji wzbogacających wiedzę o UE.
12. Wykonywanie różnorodnych prac plastycznych, technicznych, konstrukcyjnych oraz przygotowywanie potraw kulinarnych inspirowanych omawianym tematem.
13. Kształtowanie umiejętności współpracy w zespole.
14. Przygotowanie uroczystości przedszkolnych:

Ewaluacja programu będzie prowadzona na bieżąco w roku szk. 2023/2024, a wyniki zostaną przedstawione na Radzie Pedagogicznej podsumowującej pracę w danym roku oraz na spotkaniach z rodzicami oraz poprzez stronę internetową placówki.

Oczekiwane efekty:

Dziecko:

- wie, że jest Polakiem i Europejczykiem,

- rozumie i toleruje różnice występujące między ludźmi (zwyczaje, kultura, język),
- rozumie pojęcie Unia,
- zna symbole Polski i Unii Europejskiej,
- zachowuje właściwą postawę podczas słuchania i śpiewania hymnu,
- potrafi nazwać i wskazać na mapie Europy poznane kraje,
- wymienia niektóre zabytki europejskie,
- wie, z jakiego kraju pochodzą niektóre potrawy,
- słucha wybranych utworów kompozytorów polskich i europejskich,
- potrafi wykonać układ taneczny charakterystyczny dla danego kraju dostosowany do jego możliwości,
- śpiewa piosenki w wybranych językach,
- zna niektórych autorów literatury polskiej i europejskiej oraz ich utwory,
- rozumie potrzebę uczenia się języków obcych,
- zna kilka zwrotów w językach obcych,
- bierze aktywny udział w grach i zabawach dotyczących poznawanych krajów,
- potrafi współdziałać z innymi,
- prezentuje swoją wiedzę przed innymi.